

ляевъ адютанту, когато азъ му доложихъ за стстоянието на окопитѣ. Огносително же работата по окопитѣ, ще послѣдва распореждане, завърши той къмъ мене.

Слѣдъ като поседѣхъ още малко при дружинния командиръ, върнахъ се при ротата, още повече, че неприятели усили топовната си и пушечна стрѣлба, — слѣдователно можеше да се очаква нова атака.

Едва що бѣхъ сѣдналъ въ ложементъ, когато почувствувахъ едно силно удряние по лѣвото ми рамототзадъ, отъ което удряние въ очитѣ ми потъмня отъ болка. Прѣдмета, който ме удари бѣше едно парче около $\frac{1}{2}$ кило отъ граната.

Тѣзи граната бѣше отъ нашитѣ — отъ кръжлата батарея. Далечно задъ насъ, по направление къмъ казаната батарея, имаше нѣколко отдѣлни високи букови дървета, прѣзъ които отъ кръжлата батарея стрѣляха по девети-глазката, а най повече по настѣпавшитѣ турски колони. Вѣди се, че гранатата се е била ударила о клоноветѣ на нѣкое дърво, прѣснала се и, по такъвъ начинъ, парчето отъ гранатата е рикошетирало, и най послѣ, ме е ударило въ рамото. Тоя ударъ нѣмаше никакво за мене лошо послѣдствие.

Стѣмни се, колкото може да се стѣмни лѣтно врѣме въ лунна нощъ. Вслѣдствие силното физическо уморяване и напругеността прѣзъ цѣлия день на нервитѣ, всички се приготвявахме, слѣдъ скромната вечеря, да легнемъ и си подкрѣпимъ силитѣ за слѣдующия день.

До като мечтаяхме за почивката, шипченската позиция изведнѣжъ се огласи съ познатитѣ вече топовни и пушечни гърмежи, като при това хиляди гърла зареваха „Алла, Алла“.

Турцитѣ направиха послѣдното днесъ усилие за да прѣвзематъ стоманената батарея, но пакъ напразно. Защитниците не дрѣмяха. Тѣ и този пѣтъ срѣщнаха макаръ и чаканитѣ, но не желани гости, както слѣдва. Турцитѣ и този пѣтъ бѣха отблъснати и отетжиха въ пѣленъ безпорядкъ, като оставиха подъ самитѣ ни окопи своитѣ убити и ранени. Прѣзъ този день Турцитѣ атакуваха цѣлата ни шипченска пози-